

Spørgsmaalet om en Vaabenhvile med Hensyn til Told og Restriktioner blev behandlet paa et Møde i Udvalget til Organisering af Konferencen den 12. Maj 1933. De paa dette Møde repræsenterede Stater, nemlig Storbritannien, Tyskland, Belgien, de nordamerikanske Forenede Stater, Frankrig, Italien, Japan og Norge, vedtog enstemmig en Resolution, gaaende ud paa, at de ommeldte Landes Regeringer dels anerkender Nødvendigheden af, at der ved Konferencens Aabning vedtages en Told- og Restriktions-Vaabenhvile, dels for deres Vedkommende erklærer sig enige om og samtidig opfordrer alle andre i Konferencen deltagende Stater til straks at gaa ind paa, at de hverken forinden den 12. Juni 1933 eller under Konferencen vil tage noget Skridt; der er egnet til at forøge de Vanskeligheder, som i Øjeblikket danner Hindringer for den internationale Handel. Dog indeholder Mødets Protokol visse Forklaringer og Forbehold, der straks gjorde Vaabenhvilen mindre absolut. Det fastslaaes i Resolutionen, at de i denne deltagende Stater skal have Ret til efter 31. Juli 1933 til enhver Tid med en Maanedes Varsel overfor Konferencen at frigøre sig for den paatagne Forpligtelse.

Folkeforbundsraadet vedtog paa sit Møde den 24. Maj 1933 en Resolution, hvori Raadet udtaler, at det betragter den ved ovennævnte Resolution opnaaede Enighed som et godt Varsel for Konferencens Arbejde, og at det anser det for nødvendigt, at det størst mulige Antal Stater slutter sig til den paagældende Vaabenhvile. Raadet slutter med at opfordre samtlige Regeringer til omgaaende at slutte sig til denne Aftale og at handle i dens Aand.

Før Konferencens Sammentræden havde 14 Stater under visse Forbehold tiltraadt Told- og Restriktions-Vaabenhvilen. Den danske Regering gav sin Tilslutning den 10. Juni 1933.

Som fastsat traadte Konferencen sammen den 12. Juni 1933 (i London). Den blev aabnet af den engelske Konge. 64 Stater var repræsenteret paa Konferencen. Endvidere deltog som Raadgivere Repræsentanter for Folkeforbundets økonomiske Komité, for den finansielle Komité, for Organisationen for Samfærdsel og Transit, det internationale Arbejdsbureau, det internationale Landbrugsinstitut og den internationale Betalingsbank.

Den danske Delegation bestod af Udenrigsminister, Dr. P. Munch, Handelsminister C. N. Hauge, Gesandt, Greve P. F. Ahlefeldt-Laurvig, Folketingsmand, fhv. Statsminister Th. Madsen-Mygdal (med Folketingsmand, Dr. O. C. Krag som Suppleant), Nationalbankdirektør, fhv. Finansminister C. V. Bramsnæs, Folketingsmand Alsing E. Andersen (med Folketingsmand Hans Nielsen som Suppleant), Folketingsmand J. Christmas Møller (med Landstingsmand Halfdan Hendriksen som Suppleant), Folketingsmand Niels Frederiksen (med Landstingsmand J. Veistrup som Suppleant), Afdelingschef i Udenrigsministeriet O. C. Mohr og Kontorchef i Udenrigsministeriet E. Wærum. Som Ekspertes var udnævnt Præsidenten for Landbrugsraadet H. Hauch, Direktøren for Industriraadet G. Hartz, Formanden for Grosserer-Societetets Komité H. Laage-Petersen (med Direktør A. Svanholm som Suppleant), Formanden for Søfartsraadet A. O. Andersen (med Skibsreder A. P. Møller som Suppleant), Generalkonsul Chr. Rottbøll og Statskonsulent S. Sørensen. Som Sekretærer for Delegationen fungerede Sekretær i Udenrigsministeriet J. C. Jørgensen og Sekretær i Finansministeriet S. Hartogsohn.

De af Erhvervsorganisationerne udpegede Ekspertes skulde dog kun kaldes til London, hvis der maatte komme til at foreligge Spørgsmaal, som havde direkte Betydning for de paagældende Erhverv.

Præsident for Konferencen var som forud bestemt den engelske Premierminister Ramsay MacDonald. Til Vicepræsident blev valgt den belgiske Udenrigsminister Hymans.